

Μια αφανής Αγία.....

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Σε μια κωμόπολη της βορείου Ελλάδος ζούσε μια κοπέλα τυφλή ονόματι Ασπασία. Ήταν ορφανή, πολύ φτωχή και εγκαταλελειμμένη απ' όλους γι' αυτό και μεγάλωσε χωρίς να μπορέσει να μάθη γράμματα.

Ήταν περίπου 18-20 ετών, όταν πέρασε κάποιος ιεροκήρυκας της μητροπολιτικής περιφέρειας και την είδε, την πήρε μαζί του και την έβαλε στη Σχολή Τυφλών στη Θεσσαλονίκη κι έτσι έμαθε ανάγνωσι δια της αφής κατά το σύστημα των τυφλών. Εν συνεχεία, αφού έμαθε καλώς να διαβάζει, της χάρισε και μια Καινή Διαθήκη, γραμμένη στην ίδια γλώσσα, στη γλώσσα των τυφλών. Άρχισε λοιπόν η κοπέλα να τη διαβάζει ψηλαφώντας τη με τα δάχτυλα. Κι όσο τη μελετούσε, τόσο και μάθαινε τι ήταν ο Χριστός και τι έκανε γι' αυτήν προσωπικά καθώς και για ολόκληρο τον κόσμο. Και όσο μάθαινε, τόσο γαλήνευε και τόσο ειρήνευε η ταραγμένη της καρδιά.

Ο πόνος από τα τόσα βασανιστικά χρόνια που πέρασε, μαλάκωσε μέσα από τη μελέτη της Καινής Διαθήκης. Κι όχι μόνον αυτό, αλλά γέμισε από χαρά και ειρήνη. Πλημμύρισε από ευτυχία. «Βρήκα τη χαρά, έλεγε. Τώρα άνοιξαν τα μάτια της ψυχής μου κι αν λείπουν τα μάτια του σώματος, δεν με πειράζει. Με τα μάτια της ψυχής μπορώ να δω όλο τον κόσμο». Έβλεπε το φως του Θεού σε κάθε Θεία Λειτουργία και εχαίρετο. (Εμείς που είμαστε «ανοιχτομάτηδες» το βλέπουμε αυτό το Φως;...).

Κάποτε όμως έπαθε μια φοβερή δερματική νόσο που επρόσβαλε ακόμη και τα χέρια της, τα οποία «κάηκαν» , με αποτέλεσμα να χάσει από τα δάχτυλά της την αφή. Δεν μπορούσε πλέον να ψηλαφήσει την Αγία Γραφή ούτε και κανένα άλλο ιερό βιβλίο.

Η λύπη της και ο πόνος της ήταν απερίγραπτος . Έκλαιγε μέρα-νύχτα. Είχε χάσει τη δυνατότητα να παίρνη δύναμι και χαρά μέσα από το άγιο Βιβλίο. Της είχε μείνει όμως η προσευχή. Διότι, όταν ήταν στη Θεσσαλονίκη, στη Σχολή τυφλών ένας Αγιορείτης μοναχός, της δίδαξε τον τρόπο πώς να λέγη την ευχή «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με».

Έκανε λοιπόν πολλή προσευχή , για να δώσει ο Ιησούς Χριστός μια καλή λύσι. Και ο Θεός απάντησε.

Μια μέρα πήρε με λαχτάρα το ιερό Βιβλίο , την Καινή Διαθήκη, και το έφερε στο στόμα της, για να ασπαστή τα γράμματά του, που αυτά τα γράμματα , μας μεταφέρουν τη σοφία του Θεού, τη λύτρωσι και τη σωτηρία. Και τότε ανακάλυψε κάτι παράξενο: κατάλαβε ότι μπορούσε να διαβάζη την γραφή των τυφλών με τα χείλη της! Και ξαναγέμισε η ζωή της χαρά, που της την έδινε πάλι η μελέτη του λόγου του Θεού. Και μέσα απ' αυτή την παράδοξη μελέτη, ήλθε η δοξολογία, ήλθε η ευχαριστία, ήλθε η ζώσα προσευχή.

Μελετούσε και ύστερα έκανε προσευχή μετά δακρύων για όσους είχαν τα ίδια προβλήματα με σωματικές αναπηρίες και ασθένειες και ιδιαιτέρως προσευχή για όσους ήσαν τυφλοί στην ψυχή από την αμαρτία. Με την προσευχή της έβλεπε το θρόνο του Θεού και Τον παρακαλούσε και Τον ικέτευε για τους πτωχούς , τα ορφανά, τους ανέργους, τους αστέγους, για όλους τους ασθενείς. Για τους καλούς και τους κακούς, για τους αγαθούς και πονηρούς, για τους δικαίους και αδικουμένους, αλλά και για εκείνους που εξακολουθούν να αδικούν τον κόσμο... για τους άρχοντας και τους αρχομένους. Όλοι τους να φωτιστούν κι όλοι τους να δουν το Φως το αληθινό, τον Χριστό, τον Σωτήρα του κόσμου!

Κάποτε, αρρώστησε βαρεια. Εξομολογήθηκε για τελευταία φορά και κοινώνησε των αχράντων Μυστηρίων. Και ζήτησε την Καινή Διαθήκη, είπε να την ανοίξουν και ανοιχτή να της την ακουμπήσουν στα χείλη της.

Άπλωσε τα χέρια της η Ασπασία και την κράτησε γερά, αλλά ξεψυχισμένα. Οι οικείοι της κατά Θεία Πρόνοια την άνοιξαν στο Α΄ κεφάλαιο του Ευαγγελιστή Ιωάννη. Και επαναλαμβάνοντας συνεχώς το «Εν αρχή ην ο Λόγος ,και ο Λόγος ην προς τον Θεόν», πέταξε η ψυχούλα της ψηλά στον ουρανό, ενώ συγχρόνως πλημμύρισε το δωμάτιό της με άρρητη γλυκύτατη ευωδία.

Είναι κι αυτή μια αφανής Αγία!...

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr